

tív folyamatot félreértelmezhető szinten tüntetnek fel. Ez az "elhatárolás" azonban nem egyenlő a vitáksemmisé nyilvánításával ill. a felvetők elleni adminisztratív intézkedésekkel. Egyetérttek Jankó Attila utolsó előtti mondatával, miszerint problémák megoldásához türelmes vitákkal lehet közelebb kerülni. Emellett azonban meggyőződése, hogy az Egyetemi Bizottságnak kötelessége megfelelő módon mérlegelve olyan döntéseket hozni, amelyek a mozgalmi munkát segítik, legyen az éppen közművelődési kiadvány összeállítójának személye is.

Kercsztúri József

Amikor helyet adtunk Jankó Attila cikkének, nem állt szándékunkban a KISZ EB munkáját megkérdőjelezni. Csak üdvözölhetjük az EB-ek ezt a munkáját, amit a Magyar Parlamenttel kapcsolatban végzett, és azokat az újabb törekvéseket, hogy a megállapokatlabb állásfoglalás érdekében esetenként kibővíttatásulást tart. A vita közlésével csupán meg akartuk mutatni, hogy érett és demokratikus légkörben lehetőség van a nyílt vitákra és a félreértések tisztázására. -- Szerk./

VAN ILYEN IS...

Amikor akarunk vitatkozni, mert alapjaiban egyetértünk a "6-7. számában" "fistis" aláírással megjelent cikkel /... "az egyetemen át lehet csurogni..."/, de gondoljuk, hogy vannak kivételek, amelyek ritkán kapnak nyilvánosságot. Van keményen dolgozó kis közösségek, mint a régi magyarosok, az altajisztikások, kelet-európaiak és nem utolsósorban a régészek is. Szeretnénk most az utóbbiakat bemutatni.

A régészet sokak számára romantikus, misztikus elképzelésekkel társul, és ez telegyenben vonzóvá is. Csa ha valaki közelebbi ismeretségbe kerül ezzel a tudománygal, akkor válik számára világossá, hogy a romantika köde mögött kemény szellemi és fizikai munka rejlik. A régészet a történettudománynak az az ága, amely elsősorban az ember felől közelíti meg a történelmet, éppen azért, mert az ember napi tevékenységének konkrét megnyilvánulásait, mindennapi életének nyomait vizsgálja és értelmezi.

Ebből a sajátosból következően az elméleti képzettség mellett egy erős gyakorlati felkészültségre is szüksége van a régésznek. Ennek a kettős igénynek felel meg a "szegedi régészeti iskola", amely ma a szegedi Móra Ferenc Múzeum és az egyetem szoros együttműködése révén valósul meg. /Részt veszünk a múzeum ásatásain, az MTA Régészeti Intézete által vezetett országos topográfiai munkálatokban, amelybe szintén a múzeumon keresztül kapcsolódunk be. Alapvető múzeológiai ismeretekre ott teszünk szert. Lehetővé vált számunkra, hogy a szakmai órákat a múzeum tárában a konkrét régészeti leletanyag megismerésével kössük össze. A múzeum működésében, létezésében erősen támogatja az egyetemi régészképzést és a TDK-t. /Közzétételre helyisé, tanulmányi kiránduláshoz busz, pénz, szakkönyvtár-használat... lehetőség önálló tudományos kutatómunkára, stb./

Mindennek köszönhetően -- bár jelenleg önálló régészeti tanszék nincs az egyetemen -- az itt végzett hallgatók munkája és szakmán belüli megbecsülése bizonyítja a képzés egyenrangúságát a pesti egyetem régészeti képzésével. Az elméleti és gyakorlati képzés egységén alapuló régészeti iskola nagy múlttal visszatekint Szegedre. Ennek a képzési módnak Pósta Béla, a kolozsvári egyetem régészeti és Régiségtani Intézetének vezetője volt a kidolgozója. Az egyetem Szegedre való átköltözése után az ő nyomdokain indult el Buday Árpád, majd Banner János, aki létrehozta a régészeti tanszék meg egy európai hírű intézetet, amely egészen a II. világháborúig működött. 1945 után nem voltak meg a feltételei egy önálló régészeti tanszék működésének. Csak a 60-as években indult meg egy olyan folyamat, amely esetleg egy önálló tanszék létrejötté irányába mutat. Ennek fő mozgatója a Régészeti Tudományok Diákkörben folyó munka, amely a Pósta-Buday-Banner által megkezdett úton halad. A gyakorlati munka mellett az RTDK az önálló tanszék hiányából eredő "luka" a jó értelemben vett önképző munkával tölti ki.

A közös munka, a közös érdeklődés egy nyitott baráti társaságot hozott létre, mely a munkában és a munkán túl is szívesen lát másokat. A TDK utóbbi éveinek egyik nagy sikere volt a tavaly novemberben Szegeden megrendezett II. Nemzetközi Tudományos Régészeti Diákkonferencia, ahol a szegedi hallgatók összemérhették "erőiket" Európa csaknem minden országából érkezett régészhallgatókkal.

A Régészeti Diákkör

A VISSZAVONT BÉKEFELHÍVÁS

A egyetemi diákszemélyiség előtt a JATE-n is széles körben ismertté vált az ELTE K parlamentjén egy békedemonstráció szervezésével megbízott tíz hallgató béke-menet-felhívása. Az ügy előtörténetéről azonban, valamint arról, hogy a szórólapok miként kerültek el a szegedi tudományegyetem szinte valamennyi pontjára, kevesen és csak igen kevesen tudtak.

November 24-én este tartották a bölcsészkar diákszemélyiségi küldöttek előzetes megbeszélését, amelyen elhangzott az a javaslat, hogy a bölcsész küldöttek foglaljanak állást: támogatják-e a békefelhívást vagy nem, s ugyanilyen kérdésfelvetéssel javasoljanak majd az egyetemi diákszemélyiségnek is. Az ezután kialakult vitában elhangzott: a jelenlevő /megközelítően húsz fő/ küldöttek támogatják a béke, az európai biztonságot, az általános leszerelés érdekében kifejtett erőfeszítéseket, s erre egy ifjúsági békedemonstráció formát is megfelelőnek tartják. A konkrét béke-menet-felhívás megítélésében azonban a küldöttek nem alakítottak ki egységes álláspontot. A felvetett problémák:

A felhívás szövege a spontán, társadalmi jelleg, a célok tisztasága, a lelkiismereti ügy, a személyes felelősség hangsúlyozása mellett nem fejti ki az akció konkrét politikai céljait és tartalmát /a kölcsönös európai leszerelés jelszava többféle politikai platformot is magába foglalhat/, sőt a pontos körülhatárolás szükségességét sugallja, nem kimondva ugyan, de élesen szembeállítva a társadalmi, spontánjellegű mindenféle politikummal.

A hivatalos szervekkel és szervezetekkel szembeni igen határozott bizalmatlanság és elhatárolódás jellemző a szövegre. Ennek jele lehet az is, hogy a szervezőcsoport az egyetemi KISZ-bizottságot még kapcsolatfelvétel vagy tájékoztatás címén sem kereste meg.

A cikk elején már utaltam a háttérre, az előzmények tisztázatlanságára.

Ezek alapján a küldöttek kérték az egyetemi KISZ-bizottságot, hogy még az egyetemi parlament előtt foglaljon állást a kérdésben. A KISZ-bizottság november 25-én a következő határozatot hozta:

A felhívásban foglaltakkal ebben a formában nem értünk egyet. Véleményünk szerint bármilyen békemegmozdulásnak a következő célokat kell szolgálnia:

1. Eltérje el az imperialista körök által diktált fegyverkezési hajszt.

2. Támogassa a magyar kormányt a béke megőrzése érdekében kifejtett erőfeszítéseit és a szocialista közösség országainak békepolitikáját.

3. Hangsúlyozza minden békeszerető erő közös cselekvésének szükségességét.

A felhívás szövegéből nem látjuk biztosítottak a fenti célok megvalósulását, mert nem határozza meg a rendezvény konkrét politikai célját, irányát és a lebonyolítás módját;

4. Elhatárolja magát a társadalmi szervek kompetenciájától, sőt kizárja azt."

Ezek után az egyetemi parlamenten nem került napirendre a béke-menet javaslata.

Deák Ágnes
JATE BTK KISZ-titkár